

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1Csp/103/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205137
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2717205137.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: S. G., J.. XX.XX.XXXX, Y. K. XXX XX K. I. XXX, o zaplatenie 1,95 eur a úroku z omeškania zo sumy 62,06 €, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v sume 1,95 eur a 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 62,06 eur od 23.09.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

III. Súd o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23. 10. 2017 sa žalobca po čiastočnom späťvzatí zo dňa 12.12.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 1395,68 eur, úrok v sume 62,06 eur, úrok z omeškania 1,95 eur, úrok 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1406,87 eur od 23.09.2017 do 30.10.2017, úrok 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1395,98 eur od 31.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1406,87 eur od 23.09.2017 do 30.10.2017, úrok z omeškania 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1395,98 eur od 31.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania z nezaplatených úrokov 62,06 eur vo výške 5% ročne od 23.9.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 22.11.2012 Úverovú zmluvu č. 000000000019554, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky v sume 2000,- eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil zmluvné podmienky (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 22.09.2017.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 1Csp/103/2017- 61 zo dňa 03.4.2018 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1395,68 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1406,87 eur od 23.9.2017 do 30.10.2017, s 5% úrokom, z omeškania ročne zo sumy 1395,68 eur od 31.10.2017 do zaplatenia a sumu 62,06 eur, v časti žalovanej sumy 11,19 eur s príslušenstvom konanie zastavil, vo zvyšku žalobu zamietol a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 99,74%. Žaloba bola zamietnutá v časti žiadaných úrokov v sume 1,95 eur, v časti úroku 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1406,87 eur od 23.09.2017 do 30.10.2017, úroku 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1395,98 eur od 31.10.2017 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej sumy úrokov 62,06 eur od 23.09.2017 do zaplatenia z dôvodu, že žalobca nemá nárok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nárok na úrok odplatu, ako i na úroky z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Súd konštatoval, že ak veriteľ zosplatnil úver už nemá právny titul mať u seba požičané

finančné prostriedky a preto nie je dôvod, aby inkasoval úroky, veriteľ má nárok na úroky z úveru len do splatnosti úveru a na úroky z omeškania po splatnosti úveru, pričom súd poukázal aj na rozhodnutia viacerých krajských súdov a na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo 657/2005. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a to v rozsahu zamietnutia žaloby, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave, ako odvolací súd rozsudkom č. k. 24Co/245/2018-131 zo dňa 17.04.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku v sume 1,95 eur, nároku na úrok z omeškania z úrokov a v závislých výrokoch IV. a V. o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok potvrdil.

3. Predmetom konania zostala suma 1,95 eur, ktorá predstavuje úroky z omeškania do dátumu zosplatenia a úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 62,06 eur od 23.09.2017 do zaplatenia t.j. z vyčíslených úrokov do zosplatenia úveru.

4. Žalobca po čiastočnom zrušení rozsudku prvostupňového súdu k veci uviedol, že pokiaľ dlžník mešká s úhradou úroku, má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatených úrokov z úveru. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/542/2016- 59 zo dňa 13.6.2017 a č.k. 43Co/19/2017- 103 zo dňa 29.11.2017 ako aj ďalšie rozsudky krajských súdov, ktoré vo svojich rozhodnutiach dospeli k záveru, že v prípade omeškania dlžníka má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania nielen z nezaplatennej časti istiny, ale aj z nezaplateného zmluvného úroku.

5. Žalovaný sa k veci nevyjadril.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 01.08.2019. Na nariadené pojednávanie sa nedostavil žalobca ani žalovaný. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil, žalovaný neúčast' neospravedlnil, preto súd postupom podľa § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd sa oboznámil s vyjadrením žalobcu zo dňa 03.06.2019 ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

8. Tak ako súd už konštatoval v prvom rozsudku č. k. 1Csp/103/2017-61 zo dňa 03.04.2018 žalobca so žalovaným dňa 22.11.2012 uzavrel spotrebiteľskú zmluvu, a to zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky v sume 2.000 eur, a žalovaný sa zaviazal úver žalobcovi splácať v mesačných splátkach. Žalovaný prestal riadne a včas splácať úver, a preto žalobca listom zo dňa 22.09.2017 oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa stala predčasne splatnou s tým, že celý úver má zaplatiť do 02.10.2017 (uvedený list žalobca doručoval žalovanému doručenkou RK 058545094SK). Žalovaný na základe zmluvy zaplatil žalobcovi do podania žaloby sumu vo výške 593,12 eur (započítané na istinu), o čom svedčí dôkaz Prehľad splácania po zosplatení. Následne po podaní tejto žaloby žalovaný zaplatil sumu 11,19 eur.

9. Podľa čl. 8 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa § 149 C.s.p., prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

11. Podľa § 151 C.s.p. (1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

13. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ.“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 503 ods. 1 prvá veta, ObZ. Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

21. V predmetnej veci súd svojím skorším rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1395,68 eur s príslušenstvom a sumu 62,06 € titulom platne uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorá je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou. Žalobcovi nepriznal nárok na úrok z omeškania pri jednotlivých splátkach úveru do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti ani úrok z omeškania z úroku vyčísleného ku dňu predčasnej splatnosti. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec znovu prejednal v časti, ktorá mu bola odvolacím súdom vrátená na ďalšie konania a na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru že žaloba je aj v časti sumy 1,95 € a úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 62,06 € od 23.09.2017 do zaplatenia dôvodná.

22. Uplatnený kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 1,95 € žalobca vyčísľil nasledovne:
- úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 29,94 € od 21.02.2017 do 21.03.2017 vo výške 0,19 €, zo sumy 29,94 € od 21.03.2017 do 21.04.2017 vo výške 0,21 €, zo sumy 59,88 € od 21.04.2017 do 23.05.2017 vo výške 0,43 €, zo sumy 29,94 € od 21.06.2017 do 21.07.2017 vo výške 0,20 €, zo sumy 59,88 € od 21.07.2017 do 22.08.2017 vo výške 0,43 €, zo sumy 89,82 € od 22.08.2017 do 21.09.2017 vo výške 0,60 € a zo sumy 119,76 € od 21.09.2017 do 22.09.2017 vo výške 0,03 € s tým, že z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma 0,14 €. S ohľadom na odôvodnenie skoršieho rozsudku v tejto veci je zrejmé, že žalovaný neplnil splátky úveru riadne a včas v súlade s uzatvorenou úverovou zmluvou a s plnením jednotlivých splátok sa dostal do omeškania. Podľa úverovej zmluvy mal žalovaný uhrádzať mesačné splátky vo výške 29,94 € mesačne v 20. deň kalendárneho mesiaca. Pre prípad omeškania bol v úverovej zmluve v bode 4.1. dohodnutý úrok z omeškania vo výške 8% p.a. z nesplatenej anuitnej splátky až do jej zaplatenia. Podľa listinného dôkazu predloženého žalobcom - Prehľad splácania a prepočtu úrokov z omeškania sa žalovaný dostal do omeškania so splátkami č. 27, č. 29, č. 30, č. 32 - č. 36. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods.2 OZ). Keďže každá mesačná splátka úveru bola splatná ku 20. dňu príslušného mesiaca, a teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej - ktorej splátky až do zosplatenia úveru bol žalovaný v omeškaní,

vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 1,95 € čo predstavuje dojednaný 8% ročný úrok z omeškania, za omeškanie jednotlivých splátok až do dňa zosplatenia teda zo splátok, ktoré sa stali splatné od 21.02.2017 do 22.09.2017. Súd úrok z omeškania priznal v dojedanej sadzbe 8% nakoľko, tá neprevyšuje zákonnú hranicu úroku z omeškania, ktorá bola z dôvodu, že zmluva bola uzavretá dňa 22.11.2012 v sadzbe vždy minimálne 8% ročne (§ 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013).

23. Čo sa týka požadovaného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy úroku 62,06 € od 23.09.2017 do zaplatenia, súd zistil, že žalovaný ku dňu predčasnej splatnosti úveru (22.09.2017) dlhoval žalobcovi okrem istiny vo výške 1395,68 aj úrok 62,06 € vyčíslený do zosplatenia úveru, pričom o povinnosti uhradiť žalobcovi istinu a úrok rozhodol súd svojím prvým rozsudkom, ktorý v tejto časti nadobudol právoplatnosť. S poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru (§ 497 Obchodného zákonníka). Úroky v tomto prípade sú osobitnou peňažnou náhradou, súvisiacou s poskytnutím finančných prostriedkov. Ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškani požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania. V zmysle rozhodovacej praxe súdov v obdobných veciach (napr. rozsudok Krajského súdu Prešov z 27. 3. 2008, sp. zn. 4Cob/62/2007, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 25Co/219/2017- 104 zo dňa 13.12.2017, rozsudok Krajský súd v Trenčíne č.k. 19 Co/143/2017-60 zo dňa 19.04.2018) sú kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia súčasťou peňažného záväzku dlžníka a preto dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania. Vzhľadom na uvedené súd aj v tejto časti posúdil žalobu ako dôvodnú. Žalovaný sa dostal do omeškania zo sumou 62,06 € od 23.09.2017. t.j. dňom po vyhlásení predčasnej splatnosti a preto má žalobca nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy, ktorý súd žalobcovi priznal v zmysle žalobného návrhu vo výške 5% ročne, pretože takto priznaný úrok z omeškania nepresahuje zákonný úrok z omeškania v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

24. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., keď žalobca mal plný úspech vo veci. V súvislosti s čiastočným zamietnutím žaloby v časti úroku 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1406,87 eur od 23.09.2017 do 30.10.2017 a úroku 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1395,98 eur od 31.10.2017 do zaplatenia súd konštatuje, že pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, pokiaľ v žalobe nie je vyčíslená (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 6 Obo 243/2007). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca príslušenstvo pohľadávky v žalobe nevyčísli, súd uzavrel, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu.

27. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).